

Press Release: Παρουσία του International Cluster for Research on Sustainability Transition στην 26η Διάσκεψη των Μερών για την Κλιματική Αλλαγή των Ηνωμένων Εθνών (COP26) στη Γλασκώβη στις 1 - 12 Νοεμβρίου 2021

Το παρόν Δελτίο Τύπου παρουσιάζει τις δραστηριότητες αλλά και την αξιολόγηση του International Cluster for Research on Sustainability Transition, μια ανεπίσημη ομπρέλα συστάδας ερευνητικών κέντρων και οργανισμών που διοικούνται ή συν διοικούνται από την καθηγήτρια Φοίβη Κουντούρη ([Sustainable Development Unit](#) & [EIT Climate-KIC Hub Greece](#) at ATHENA RC, [ReSEES Research Laboratory](#) at AUEB, καθώς και των συνεργαζόμενων Δικτύων [SDSN Europe](#), [SDSN Greece](#)), αναφορικά με την 26η Διάσκεψη των Μερών για την Κλιματική Αλλαγή των Ηνωμένων Εθνών (COP26).

Η σύνοδος κορυφής COP26 συγκέντρωσε τα μέρη για να επιταχύνουν τη δράση προς την επίτευξη των στόχων της Συμφωνίας του Παρισιού και της Σύμβασης Πλαισίου του ΟΗΕ για την αλλαγή του κλίματος. Για σχεδόν τρεις δεκαετίες, τα Ηνωμένα Έθνη συγκεντρώνουν σχεδόν όλες τις χώρες στη γη για παγκόσμιες συνόδους κορυφής για το κλίμα - που ονομάζονται COPs - που σημαίνει «Διάσκεψη των Μερών». Μάθετε περισσότερα στον επίσημο ιστότοπο: <https://ukcop26.org/>

Πριν τη Σύνοδο των Ηνωμένων Εθνών για το Κλίμα COP26 - ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ

K-report (31/10/2021)

Προκλήσεις και Ευκαιρίες για την Παγκόσμια Αειφόρο Ανάπτυξη

Της Δρ. Φοίβης Κουντούρη (*)

Η 6^η Έκθεση της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC), κρούει τον κώδωνα του κινδύνου αναφορικά με την αύξηση της παγκόσμιας θερμοκρασίας και τονίζει την ανάγκη να υπάρξουν διεθνείς προσπάθειες για τον περιορισμό της κάτω από +1,5° C, όριο που, σύμφωνα με την έκθεση, θα ξεπεραστεί έως το 2040, εάν δεν ληφθούν μέτρα. Ο βασικός παράγοντας αύξησης των εκπομπών CO₂ και της αποσταθεροποίησης του κλιματικού συστήματος σύμφωνα με τους επιστήμονες, είναι τα ορυκτά καύσιμα. Για αυτό είναι αναγκαία η δραστική μείωση των εκπομπών CO₂, ώστε να προληφθεί η επιδείνωση των παρατηρούμενων κλιματικών καταστροφών.

Μεταξύ 31 Οκτωβρίου-12 Νοεμβρίου θα διεξαχθεί στη Γλασκόβη υπό την προεδρία του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιταλίας, η Σύνοδος των Ηνωμένων Εθνών για το Κλίμα για το 2021, γνωστή ως COP26.

Τι περιμένουμε από την COP26;

1. Διασφάλιση ότι οι καθαρές εκπομπές ρύπων παγκοσμίως θα είναι μηδενικές μέχρι τα μέσα του αιώνα και ότι ο στόχος του +1,5° C είναι εφικτός. Οι χώρες θα υποβάλουν τους στόχους μείωσης των εκπομπών έως το 2030, οι οποίοι θα ευθυγραμμίζονται με την επίτευξη μηδενικών εκπομπών μέχρι τα 2050.
2. Προσαρμογή για την προστασία των κοινοτήτων και των οικοσυστημάτων. Το κλίμα αλλάζει και θα συνεχίσει να αλλάζει, ακόμη και με μείωση των εκπομπών, με καταστροφικές συνέπειες. Στη COP26 πρέπει οι χώρες που πλήττονται από την κλιματική αλλαγή, να προστατεύσουν και να αποκαταστήσουν τα οικοσυστήματα και να δημιουργήσουν άμυνες, συστήματα προειδοποίησης και ανθεκτικές υποδομές, για την αποφυγή απώλειας περιουσιών και ζωών.
3. Ενεργοποίηση Χρηματοδότησης. Οι ανεπτυγμένες χώρες θα πρέπει να τηρήσουν την υπόσχεσή τους να κινητοποιήσουν τουλάχιστον 100 δισεκατομμύρια δολάρια ως χρηματοδότηση για το κλίμα. Τα διεθνή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα πρέπει να εργαστούν για την απελευθέρωση των τρισεκατομμυρίων του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα που απαιτούνται για να διασφαλιστεί ο μηδενισμός των εκπομπών.
4. Αποτελεσματική Συνεργασία. Οι προκλήσεις της κλιματικής κρίσης μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο μέσω συνεργασίας. Στην COP26 θα πρέπει να οριστικοποιηθούν οι κανόνες που απορρέουν από τη Συμφωνία του Παρισιού και να επιταχυνθεί η δράση για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης με συνεργασία μεταξύ κυβερνήσεων, επιχειρήσεων και της κοινωνίας των πολιτών.

Η COP26 αποτελεί μία σημαντική ευκαιρία να υπάρξει μια ξεκάθαρη παγκόσμια δέσμευση για το μηδενισμό των εκπομπών ρυπογόνων αερίων έως το 2050 και την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής. Ο στόχος αυτός δεν είναι ουτοπικός, καθώς πλέον υπάρχουν τα χρηματοοικονομικά που μπορούν να στηρίξουν τη μετάβαση σε ένα αειφόρο μοντέλο οικονομικής και κοινωνικής δραστηριότητας, μοντέλα Κυκλικής Οικονομίας, λύσεις βασισμένες στη φύση, καθώς και τα τεχνολογικά μέσα για την αξιοποίηση των τεράστιων δυνατοτήτων των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας με κόστος συγκρίσιμο με αυτό των ορυκτών καυσίμων ή και ακόμα χαμηλότερο.

Σύμφωνα με Έκθεση του Διεθνούς Οργανισμού Ενέργειας (IEA), η παροχή ηλεκτρικής ενέργειας στους σχεδόν 785 εκατομμύρια ανθρώπους που δεν έχουν πρόσβαση σε αυτή, και η παροχή δυνατότητας μαγειρέματος σε 2,6 δισεκατομμύρια άτομα που δεν την έχουν, θα κόστιζε περίπου \$40 δις ετησίως, ίσο με περίπου το 1% της μέσης ετήσιας επένδυσης στον ενεργειακό τομέα. Παράλληλα όμως, θα πρόσφερε σημαντικά οφέλη για την υγεία μέσω της μείωσης της ατμοσφαιρικής ρύπανσης των εσωτερικών χώρων, μειώνοντας τον αριθμό των πρόωρων θανάτων κατά 2,5 εκατομμύρια ετησίως .

Το ενδιαφέρον για το COP26 είναι ιδιαίτερα αυξημένο καθώς διεξάγεται μετά από ένα χρόνο αναβολής λόγω του COVID-19. Αλλά ακόμη και χωρίς αυτή την καθυστέρηση, το COP26 θα ήταν έτσι κι αλλιώς μία από τις πιο σημαντικές Συνόδους, καθώς μερικές από τις βασικές αποφάσεις που αναμένεται να ληφθούν θα αφορούν τη διαμόρφωση μιας διεθνούς αγοράς άνθρακα καθώς και την εξέταση τρόπων με τους οποίους οι χώρες του νότιου τμήματος της Υψηλίου θα πρέπει να αποζημιωθούν από τις συνέπειες που ήδη βιώνουν εξαιτίας της κλιματικής αλλαγής.

Επίσης, κατά τη διάρκεια του COP26 θα επανεξεταστεί για πρώτη φορά η Συμφωνία του Παρισιού, δηλαδή της νομικά δεσμευτικής διεθνούς συνθήκης για την κλιματική αλλαγή που εγκρίθηκε από 196 συμμετέχοντες στην COP21 στο Παρίσι το 2015 και στοχεύει στην ενίσχυση της παγκόσμιας αντίδρασης απέναντι στην απειλή της κλιματικής αλλαγής διατηρώντας την παγκόσμια αύξηση της θερμοκρασίας κάτω από 1,5°C σε σύγκριση με τα προβιομηχανικά επίπεδα. Στο πλαίσιο αυτό οι χώρες θα πρέπει να δείξουν αφενός τι έχουν κάνει για να επιτύχουν τους εθνικούς τους στόχους και αφετέρου θα κληθούν να παρουσιάσουν τους φιλόδοξους στόχους μείωσης των εκπομπών τους για το 2030 σε εναρμόνιση με το στόχο των μηδενικών εκπομπών έως το 2050.

Στην [Έκθεση της Επιτροπής Ενεργειακής Μετάβασης \(ETC\)](#) που δημοσιεύθηκε το Σεπτέμβριο, προτείνεται ένα σχέδιο 6 σημείων που θα πρέπει να αποτελέσει το σημείο αναφοράς για τις συζητήσεις στη Γλασκόβη:

1. Σημαντικές και γρήγορες μειώσεις των εκπομπών μεθανίου, ενός εξαιρετικά ισχυρού αερίου του θερμοκηπίου, αν και αυτό που παραμένει για σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα στην ατμόσφαιρα.
2. Παύση της αποψίλωσης και έναρξη της αναδάσωσης.
3. Απεξάρτηση από τις εκπομπές άνθρακα στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και, κυρίως, η σταδιακή κατάργηση της εξάρτησης από τον άνθρακα πολύ πιο γρήγορα από ό,τι έχει προγραμματιστεί έως τώρα.

4. Ταχεία μετατροπή των οδικών μεταφορών σε ηλεκτρικές.
5. Επιτάχυνση της απαλλαγής από τις εκπομπές άνθρακα στα κτίρια, τη βαριά βιομηχανία τις αερομεταφορές και τη ναυτιλία.
6. Επιτάχυνση των βελτιώσεων στην ενεργειακή απόδοση των νέων κτιρίων αλλά και αναβάθμιση των παλιών.

Οι χώρες παγκοσμίως και ιδίως οι πιο ρυπογόνες, όπως η Κίνα, θα πρέπει να εντείνουν τις φιλοδοξίες τους για μείωση των εκπομπών τους και να επενδύσουν σημαντικά στην προσαρμογή στις νέες κλιματικές συνθήκες.

Ο Διεθνής Οργανισμός Ενέργειας (IEA) παρέχει έναν οδικό χάρτη, ο οποίος μεταξύ άλλων περιλαμβάνει την παύση της εξόρυξης πετρελαίου, η οποία ενδεχομένως να είναι δύσκολη για χώρες που αποτελεί βασική δραστηριότητα όπως η Νορβηγία.

Η Αυστραλία παρόλο που σχεδιάζει να απαλλάξει την οικονομία της από εκπομπές έως το 2050, επιμένει ότι δεν θα καταργήσει τελείως την παραγωγή ή τη χρήση ρυπογόνων ορυκτών καυσίμων. Λίγες μόλις μέρες πριν από την COP26, ο πρωθυπουργός Scott Morrison, υποκύπτοντας στη διεθνή πίεση και ακολουθώντας μια σειρά από ανεπτυγμένες και αναδυόμενες οικονομίες που το έχουν ήδη κάνει, δεσμεύτηκε η Αυστραλία να φτάσει τις καθαρές μηδενικές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου μέχρι τα μέσα του αιώνα. Ωστόσο, κατέστησε σαφές ότι η Αυστραλία θα συνεχίσει να βασίζεται στα ορυκτά καύσιμα, απογοητεύοντας τις ομάδες που λένε ότι η σταδιακή κατάργησή τους είναι απαραίτητη ώστε οι στόχοι απαλλαγής από τις εκπομπές να είναι αξιόπιστοι.

Εκτός από τον τερματισμό οποιασδήποτε νέας παραγωγής ενέργειας με βάση τα ορυκτά καύσιμα, υπάρχουν και άλλα βήματα Μετασχηματισμού όπως, κυκλική οικονομία, ηλεκτροδότηση των μεταφορών, βελτίωση ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων, εφαρμογή λύσεων βασισμένων στη φύση για την εναπόθεση περισσότερου διοξειδίου του άνθρακα στο έδαφος και υιοθέτηση μέτρων προσαρμογής στις μεταβαλλόμενες κλιματικές συνθήκες. Η έρευνα, μπορεί να υποστηρίξει αυτή τη μετάβαση, μέσω ενός ενεργειακού μετασχηματισμού που θα μετατρέψει τα ρυπογόνα παγκόσμια ενεργειακά συστήματα σε συστήματα μηδενικών εκπομπών με την υιοθέτηση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας όπως ηλιακή, αιολική, αποθήκευση μπαταριών, υδρογόνο, ηλεκτρικά οχήματα και άλλα.

Την επόμενη δεκαετία, η ανάγκη για επιτάχυνση της παροχής καθαρής ηλεκτρικής ενέργειας θα είναι τεράστια. Επίσης, θα χρειαστούν τεράστιες βελτιώσεις στην ενεργειακή απόδοση, στη μείωση των διαρροών μεθανίου, και στην καινοτομία. Το κρίσιμο είναι ότι ο μετασχηματισμός πρέπει να είναι παγκόσμιος και η μάχη τελικά θα κριθεί στις αναδυόμενες και αναπτυσσόμενες χώρες, που έχουν την ταχύτερη αύξηση πληθυσμού και ζήτηση ενέργειας.

Περιοχές με σημαντική οικονομική ισχύ, όπως η Ευρώπη και η Κίνα, μέσω της ανάπτυξης Πράσινων Συμφωνιών καταβάλουν προσπάθειες για να επιτύχουν καθαρές μηδενικές εκπομπές αερίων θερμοκηπίου έως το 2050. Και αυτό είναι πολύ σημαντικό καθώς, δίνει την απαραίτητη ώθηση για έναν βαθύ μετασχηματισμό της οικονομίας και της κοινωνίας. Επιπλέον, είναι σημαντικό το γεγονός ότι οι ΗΠΑ, μετά την ανάληψη της Προεδρίας από τον Joe Biden, έχουν επανέλθει στο δρόμο της μετάβασης στη βιωσιμότητα και αναγνωρίζουν ότι χρειάζονται

μεγάλες νομοθετικές και δομικές αλλαγές προκειμένου να γίνουν ουσιαστικά βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και η πρόθεση του Λευκού Οίκου ώστε το 25% από το εμβληματικό πακέτο δαπανών ύψους \$2τρς να διοχετευθούν, εφόσον εγκριθεί, σε μέτρα για το κλίμα, όπως και το Πρόγραμμα Απόδοσης Καθαρής Ηλεκτρικής Ενέργειας (CEPP), που αποτελεί μέρος ενός μεγαλύτερου σχεδίου προϋπολογισμού, το οποίο δίνει κίνητρα στις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας να στραφούν στην καθαρή ενέργεια και τιμωρεί όσους δεν το κάνουν.

Κανένα κράτος δεν μπορεί να επιτύχει μετασχηματισμούς τέτοιας κλίμακας μόνο με τις δικές του δυνάμεις, αλλά απαιτείται διεθνής συνεργασία και συνέργειες. Το σημαντικότερο θεμέλιο που έχει τεθεί όσον αφορά την διεθνή συνεργασία είναι η υιοθέτηση από 193 κράτη της Ατζέντας 2030 του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και των 17 Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης που τη συνοδεύουν το 2015. Η Ατζέντα 2030, παρέχει ένα κοινό όραμα ειρήνης και ευημερίας για τους ανθρώπους και τον πλανήτη, εξάλειψης της φτώχειας σε όλες τις μορφές της και επίτευξης της βιώσιμης ανάπτυξης στις τρεις διαστάσεις της - οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική - έως το 2030 παγκοσμίως, με ισορροπημένο και ολοκληρωμένο τρόπο, διασφαλίζοντας ότι κανείς δεν θα μείνει πίσω. Η εναρμόνιση με αυτή την Ατζέντα, ουσιαστικά σημαίνει ότι οι Κυβερνήσεις παγκοσμίως αναγνωρίζουν ότι η Βιώσιμη Ανάπτυξη πρέπει να τεθεί στο επίκεντρο της διεθνούς συνεργασίας και της οικονομικής στρατηγικής ανάμεσα στα κράτη.

Στο πλαίσιο της COP26 η Ευρωπαϊκή Ένωση Οικονομολόγων Περιβάλλοντος και Πόρων ([EAERE](#)), δηλαδή η παγκοσμίως μεγαλύτερη επιστημονική ένωση οικονομολόγων περιβάλλοντος και φυσικών πόρων με περισσότερα από 1200 ινστιτούτα από 85 και πλέον χώρες ως μέλη, στην οποία είμαι εκλεγμένη Πρόεδρος, οργανώνει συζήτηση με θέμα [Climate Neutrality And Biodiversity: Renewables Assets, Reporting Standards And Sustainable Finance](#). Η δική μου παρέμβαση θα αφορά το Θαλάσσιο Χωρικό και Δυναμικό Σχεδιασμό τη Βιώσιμη Γαλάζια Ανάπτυξη με γνώμονα την Επιστήμη.

Επίσης, ως συμπρόεδρος του [UN Sustainable Development Solutions Network - Europe](#) θα συμμετάσχω ως ομιλήτρια στο Zero Emissions Solutions Conference που διοργανώνουμε στη COP26, στην ενότητα «[Economic Response Toward Covid-19 Resilience](#)», όπου θα συζητηθεί το πώς μια πράσινη και ψηφιακή οικονομία μπορεί να ενισχύσει σημαντικά την ανθεκτικότητα και την αποτελεσματικότητα των οικονομιών και των κοινωνιών, απέναντι σε μελλοντικές οικονομικές υφέσεις και περιβαλλοντικές προκλήσεις. Το UN SDSN είναι το μεγαλύτερο παγκόσμιο δίκτυο (με περισσότερα από 1500 πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα ως μέλη) για την προώθηση των επιστημονικών και τεχνολογικών Λύσεων Βιώσιμης Ανάπτυξης, συμπεριλαμβανομένου του σχεδιασμού της εφαρμογής των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης (SDGs).

Τέλος, με πρωτοβουλία της ελληνικής κυβέρνησης θα διεξαχθεί, στο πλαίσιο της COP26 συζήτηση με θέμα "Addressing Climate Change Impacts on Cultural and Natural Heritage", στην οποία εκτός από τον Πρωθυπουργό κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, θα συμμετέχουν με ομιλίες, η Γενική Διευθύντρια της UNESCO κα. Audrey Azoulay, η Εκτελεστική Γραμματέας της UNFCCC κα. Patricia Espinosa, οι Αντιπρόεδροι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Frans Timmermans και κ. Μαργαρίτης Σχινάς και ο Ειδικός Απεσταλμένος του Προέδρου των ΗΠΑ για το Κλίμα κ. John Kerry, υπουργοί Πολιτισμού και υπουργοί Περιβάλλοντος χωρών που

υποστηρίζουν την Πρωτοβουλία, και ο Γενικός Γραμματέας της Ακαδημίας Αθηνών κ. Χρήστος Ζερεφός.

(*) Η Φοίβη Κουντούρη είναι Καθηγήτρια στη Σχολή Οικονομικών Επιστημών του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, Διευθύντρια στο Εργαστήριο Έρευνας στην Κοινωνικό-Οικονομική και Περιβαλλοντική Αειφορία ([ReSEES](#)), Διευθύντρια της [Μονάδας Αειφόρου Ανάπτυξης](#) και του [EIT Climate-KIC Hub Ελλάδος](#), του [Ερευνητικού Κέντρου Τεχνολογίας της Πληροφορίας ΑΘΗΝΑ](#), εκλεγμένο μέλος της Παγκόσμιας Ακαδημίας Τεχνών και Επιστημών ([WAAS](#)), εκλεγμένη πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιστημονικής Ένωσης Οικονομολόγων Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων ([EAERE](#)) και Συνδιευθύντρια του Δικτύου Λύσεων Βιώσιμης Ανάπτυξης Ευρώπης ([UN SDSN Europe](#)) και Ελλάδος ([UN SDSN Greece](#)). Είναι επίσης μέλος της Εθνικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή. Προσωπική ιστοσελίδα: www.phoebekoundouri.org.

Στις 27/10, η καθηγήτρια Φοίβη Κουντούρη βρέθηκε καλεσμένη μαζί με τον Θοδωρή Γεωργακόπουλο, Editorial Director της διαΝΕΟσις, στην εκπομπή Evening Report στο ACTION24 με τον δημοσιογράφο Γιώργο Κουβαρά όπου μίλησαν για την έρευνα που πραγματοποιήθηκε για την Κλιματική Αλλαγή στην Ελλάδα αλλά και για την

επερχόμενη COP26.

Μπορείτε να παρακολουθήσετε τη εκπομπή στον ακόλουθο σύνδεσμο (μετά το 58 λεπτό) [εδώ](#).

Κατά τη διάρκεια της Συνόδου των Ηνωμένων Εθνών για το Κλίμα COP26

Zero Emissions Solutions Conference στην COP26 (by SDSN)

Συνέντευξη της καθ. Φοίβης Κουντούρη κατά τη διάρκεια του Zero Emissions Solutions Conference στη COP26

Ακούστε τη Φοίβη Κουντούρη, Καθηγήτρια Οικονομικών στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, στην τοποθέτησή της κατά τη διάρκεια του συνεδρίου Zero Emissions Solutions

Conference που οργάνωσε το Sustainable Development Solutions Network (SDSN), για την εμπειρία της στη #COP26. Η καθηγήτρια Κουντούρη υπήρξε μεγάλη υποστηρίκτρια των οικονομικών επενδύσεων στην Βιώσιμη Ανάπτυξη και συμφωνεί ότι ο χρηματοοικονομικός κόσμος πρέπει να αξιοποιήσει τη δύναμή του για να καταφέρει να εφαρμόσει την Agenda 2030! Μπορείτε να παρακολουθήσετε την συνέντευξη στο ακόλουθο σύνδεσμο: <https://youtu.be/jYk3qWQvnyA>

Zero Emissions Solutions Conference στην COP26 (by SDSN)

Στις 2 Νοεμβρίου η καθ. Φοίβη Κουντούρη συμμετείχε στη συζήτηση «[Economic Response Toward Covid-19 Resilience](#)» του Zero Emissions Solutions Conference που διοργάνωσε το [UN Sustainable Development Solutions Network – Europe](#) του οποίου είναι συμπρόεδρος. Εκεί συζητήθηκαν οι τρόποι με τους οποίους μια πράσινη και ψηφιακή Ευρώπη

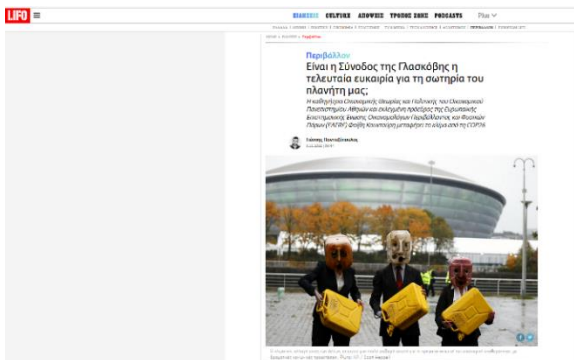
μπορεί να ενισχύσει την ανθεκτικότητα και την αποτελεσματικότητα των οικονομιών και των κοινωνιών, απέναντι σε μελλοντικές οικονομικές υφέσεις και περιβαλλοντικές προκλήσεις. Μπορείτε να παρακολουθήσετε τη συζήτηση στο [YouTube](#).

Η καθ. Φοίβη Κουντούρη συμμετείχε ως ομιλήτρια στη συζήτηση που οργάνωσε η Ευρωπαϊκή Ένωση Οικονομολόγων Περιβάλλοντος και Πόρων ([EAERE](#)), η οποία επικεντρώθηκε σε τεχνολογικά, οικονομικά και πολιτικά μονοπάτια μετάβασης προς την κλιματική ουδετερότητα. Στους ομιλητές περιλαμβάνοντας υψηλού επιπέδου εκπρόσωποι του Ακαδημαϊκού χώρου, Παγκόσμιων Φορέων Προτυποποίησης, Επιχειρήσεων και Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων. Η δική της παρέμβαση αφορούσε το Θαλάσσιο Χωρικό και Δυναμικό Σχεδιασμό για μια αειφόρο Γαλάζια Ανάπτυξη, συμπεριλαμβανομένης της ναυτιλίας, της παράκτιας και υπεράκτιας παραγωγής ενέργειας και της προστασίας του θαλάσσιου οικοσυστήματος. Μπορείτε να παρακολουθήσετε την συζήτηση στον ακόλουθο σύνδεσμο στο [YouTube](#)

Σύνοδος των Ηνωμένων Εθνών για το Κλίμα COP26 – ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Συνέντευξη της καθ. Φοίβης Κουντούρη στον δημοσιογράφο Γιάννη Πανταζόπουλο στην έντυπη [LiFO](#) με τίτλο “Είναι η Σύνοδος της Γλασκόβης η τελευταία ευκαιρία για τη σωτηρία του πλανήτη μας;”

Η καθηγήτρια Οικονομικής Θεωρίας και Πολιτικής του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών και εκλεγμένη πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιστημονικής Ένωσης Οικονομολόγων Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων (EAERE) Φοίβη Κουντούρη μετέφερε το κλίμα από τη COP26.

Μπορείτε να διαβάσετε τη συνέντευξη [εδώ](#).

Στις 14/11 η καθ. Φοίβη Κουντούρη παραχώρησε συνέντευξη στη ραδιοφωνική εκπομπή της ΕΡΤ, Athens Calling, με τον δημοσιογράφο Περικλή Βασιλόπουλο, όπου συζήτησαν για τα αποτελέσματα της Παγκόσμιας Διάσκεψης για το κλίμα COP26 (Γλασκώβη).

Μπορείτε να ακούσετε την συνέντευξη [εδώ](#).

K-report (14/11/2021)

[Απολογισμός και μηνύματα από την COP26](#)

Της Δρ. Φοίβης Κουντούρη (*)

Η διάσκεψη των μερών της Σύμβασης-Πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή, γνωστή ως COP, συνιστά ένα πολύ σπουδαίο γεγονός τόσο για τους ηγέτες των χωρών, όσο και για τους επικεφαλής μεγάλων ιδιωτικών οργανισμών, καθώς ο σκοπός της είναι να συμβάλει στην κινητοποίηση των παγκόσμιων προσπαθειών και να θέσει το διεθνές πλαίσιο δράσης για την συγκράτηση της αύξησης της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη κατά μέγιστο +1,5ο C σε σύγκριση με την προβιομηχανική περίοδο. Η επιστήμη είναι ξεκάθαρη, ότι η αύξηση της θερμοκρασίας πάνω από 1,5 βαθμό θέτει εκατομμύρια ανθρώπους σε κίνδυνο από απειλητικούς για τη ζωή καύσωνες, πλημμύρες και φτώχεια. Επιπλέον, απειλεί με εξαφάνιση κοραλλιογενείς υφάλους στους οποίους βασίζονται ολόκληρα οικοσυστήματα παγκοσμίως. Η στάθμη της θάλασσας ανεβαίνει, με αποτέλεσμα όλο και περισσότερες πόλεις να βυθίζονται. Και αυτό είναι μόνο η αρχή. Για να αποφευχθούν οι συνέπειες αυτές, πρέπει να επιτύχουμε μηδενικό ισοζύγιο εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2050.

Στην 26^η Διάσκεψη των Μερών για την Κλιματική Αλλαγή των Ηνωμένων Εθνών (COP26), που έλαβε χώρα μεταξύ 1-12 Νοεμβρίου στη Γλασκώβη της Σκωτίας, συμμετείχα ως Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιστημονικής Ένωσης Οικονομολόγων του Περιβάλλοντος και των Φυσικών Πόρων, της μεγαλύτερης επιστημονικής ένωσης στον κόσμο που πραγματεύεται την διάδραση φύσης και κλίματος-οικονομίας-κοινωνίας. Βασικός στόχος της COP26 ήταν να συμφωνηθούν κρατικοί στόχοι μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, που να εξασφαλίσουν κλιματική ουδετερότητα μέχρι το 2050. Τι καταφέραμε;

Ας ξεκινήσουμε από την συμφωνία (Glasgow Climate Pact) που επιτεύχθηκε την τελευταία ημέρα, μετά από πολύωρες διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών. Μετά από περισσότερες από δύο εβδομάδες έντονων διαπραγματεύσεων, σχεδόν 200 χώρες συμφώνησαν να υιοθετήσουν το Σύμφωνο της Γλασκώβης για το κλίμα, η οποία σύμφωνα με το Ηνωμένο Βασίλειο θα κρατήσει ζωντανή την ελπίδα για την ανάσχεση των επιπτώσεων της υπερθέρμανσης του πλανήτη.

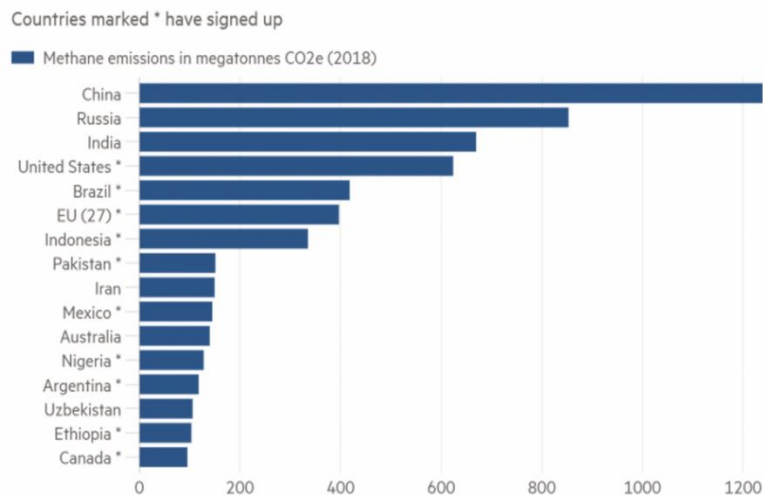
Καταρχήν, η Συμφωνία υποχρεώνει τις κυβερνήσεις να ενισχύσουν τους στόχους για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, έως το τέλος του επόμενου έτους και όχι κάθε πέντε χρόνια, όπως απαιτούνταν προηγουμένως, καθώς φαίνεται ότι οι τρέχουσες δεσμεύσεις δεν επαρκούν για να αποτρέψουν την υπερθέρμανση του πλανήτη πάνω από τον +1,5ο C σε σχέση με την προβιομηχανική περίοδο. **Δεύτερον**, η Συμφωνία απαιτεί για πρώτη φορά από τα κράτη να καταργήσουν την εξάρτησή τους από τον άνθρακα. Μάλιστα επί του συγκεκριμένου ζητήματος η Ινδία ζήτησε την τελευταία στιγμή, να αντικατασταθεί η λέξη «κατάργηση (phase out)» με «σταδιακή απεξάρτηση (phase down)», το οποίο τελικά έγινε δεκτό από τις αντιπροσωπείες των χωρών. **Τρίτον**, εισακούστηκε η διαμαρτυρία των αναπτυσσόμενων χωρών ότι οι πιο ανεπτυγμένες χώρες αθέτησαν τη δέσμευση που είχαν αναλάβει το 2009 ότι θα χρηματοδοτούσαν τις πιο αδύναμες, άρα και πιο ευάλωτες χώρες, με 100 δισ. δολάρια ετησίως από το 2020, που θα προέρχονται από δημόσιες και ιδιωτικές πηγές, ώστε να τις βοηθήσουν να μειώσουν τις εκπομπές και να αντιμετωπίσουν τις επιπτώσεις της κλιματικής κρίσης. Ως αποτέλεσμα, οι ανεπτυγμένες χώρες υποσχέθηκαν ότι τα επόμενα πέντε χρόνια η χρηματοδότηση θα φτάσει στα 500 δισεκατομμύρια δολάρια μέσα στα επόμενα πέντε χρόνια. **Τέταρτον**, συμφωνήθηκαν κανόνες για τις αγορές άνθρακα, ξεκλειδώνοντας με αυτό τον τρόπο τρισεκατομμύρια δολάρια για την προστασία των δασών, την κατασκευή εγκαταστάσεων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και άλλα έργα για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής. Τέλος, είναι σημαντικό ότι επαναβεβαιώθηκε η Συμφωνία του Παρισιού της οποίας ο κύριος στόχος είναι η διατήρηση της ανόδου της θερμοκρασίας στο +1,5ο C, παρόλο που πολλές χώρες ήρθαν στη Σύνοδο απρόθυμες να αναλάβουν πιο ισχυρή δράση.

Όσον αφορά τη μείωση των εκπομπών **διοξειδίου του άνθρακα**, τουλάχιστον 23 χώρες, μεταξύ των οποίων πέντε από τις πιο ρυπογόνες χώρες στον κόσμο [1], δηλαδή Πολωνία, Ινδονησία, Νότια Κορέα, Βιετνάμ και Ουκρανία, ανέλαβαν νέες δεσμεύσεις για τη σταδιακή κατάργηση της παραγωγής ενέργειας με χρήση άνθρακα. Περίπου 40 χώρες [2] υπέγραψαν δέσμευση για σταδιακή κατάργηση της χρήσης άνθρακα και τη μετάβαση τους σε καθαρή ενέργεια μέχρι το 2050. Δυστυχώς, οι μεγαλύτεροι ρυπαντές, δηλαδή ΗΠΑ, Κίνα και Ινδία, δεν συνυπέγραψαν αυτή τη Συμφωνία. Παρόλα αυτά, αν ληφθούν υπόψη και οι πρόσφατες δεσμεύσεις μηδενισμού του ισοζυγίου άνθρακα της **Ινδίας** έως το 2070, της **Κίνας** έως το 2060, της **Σαουδικής Αραβίας** έως το 2060, και της **Νιγηρίας** έως το 2060, είναι εφικτός ο περιορισμός της αύξησης της παγκόσμιας θερμοκρασίας στους +1,8° C μέχρι το τέλος του αιώνα [3]. Οι Ηνωμένες Πολιτείες μπορεί να μην συμφώνησαν να σταματήσουν την χρήση άνθρακα στο εσωτερικό τους, αλλά υποσχέθηκαν να σταματήσουν τη χρηματοδότηση πετρελαίου, φυσικού αερίου και άνθρακα στο εξωτερικό [4]. Είναι πολύ αισιόδοξο το μήνυμα που περνάει από την ανακοίνωση της Συμφωνίας μεταξύ Κίνας και ΗΠΑ για ενίσχυση της μεταξύ τους συνεργασίας για το κλίμα την επόμενη δεκαετία [5]. Όπως επίσης ότι παρά το γεγονός ότι οι Πρόεδροι Κίνας και Ρωσίας απουσίαζαν από τη Σύνοδο, οι εκπρόσωποι τους συμμετείχαν σε όλες τις συζητήσεις [6]. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι αρκετές χώρες και εταιρείες, μεταξύ των οποίων οι Ford, General Motors, Mercedes Benz, Volvo, ανακοίνωσαν την πρόθεσή τους να σταματήσουν να πωλούν βενζινοκίνητα ή πετρελαιοκίνητα αυτοκίνητα μετά το 2035 [7].

Εικόνα 1 Κάρολος, Πρίγκιπας της Ουαλίας – Τζον Κέρι, Ειδικός Απεσταλμένος του Προέδρου των ΗΠΑ για το Κλίμα – Τζο Μπάϊντεν, Πρόεδρος των ΗΠΑ

Περισσότερες από 100 χώρες δεσμεύτηκαν για μείωση των παγκόσμιων **εκπομπών μεθανίου** κατά 30% έως το 2030. Το μεθάνιο είναι ο δεύτερος μεγαλύτερος παράγοντας που συμβάλλει στην υπερθέρμανση του πλανήτη μετά το διοξείδιο του άνθρακα (CO₂) και διαρρέει στην ατμόσφαιρα σε πολύ μεγάλες ποσότητες από τους χώρους υγειονομικής ταφής, τα ζώα και τη βιομηχανία πετρελαίου και φυσικού αερίου. Ωστόσο, οι τρεις χώρες με τις μεγαλύτερες εκπομπές μεθανίου στον κόσμο, Κίνα, Ρωσία και Ινδία (Εικόνα 2) δεν συνυπέγραψαν, με αποτέλεσμα η επίτευξη του στόχου +1,5° C να τίθεται σε αμφιβολία.

Εικόνα 2 Ορισμένοι από τους μεγαλύτερους ρυπαντές μεθανίου δεν συνυπέγραψαν τη δέσμευση μείωσης των εκπομπών του. Πηγή: [Climate watch, 2020 © FT](#)

Αναφορικά με τα **δάση και τη χρήση γης**, 133 χώρες, μεταξύ των οποίων -και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία- η Ρωσία και η Βραζιλία, που συλλογικά αντιπροσωπεύουν το 90% της παγκόσμιας δασικής κάλυψης υπέγραψαν τη σχετική Διακήρυξη των Ηγετών [9], η οποία φιλοδοξεί «να σταματήσει αλλά και να αντιστρέψει την απώλεια δασών και την υποβάθμιση της γης έως το 2030». Αυτό που είναι ανησυχητικό, είναι ότι με εξαίρεση την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Ηνωμένο Βασίλειο, τα άλλα κράτη δεν έχουν μετατρέψει τις υποσχέσεις τους σε Νόμους ή Κανονισμούς, και δεν έχουν ακόμη αναπτύξει σαφή και λεπτομερή τεχνολογικά και οικονομικά μονοπάτια, ώστε να είναι εφαρμόσιμες, ενώ πολλές έχουν προγραμματίσει την εκκίνηση τους για πολύ αργότερα [10].

Εικόνα 3 Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής – Αντόνιο Γκουτέρες, Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών

Μια άλλη επιτυχία της COP26 ήταν η εντυπωσιακή δραστηριοποίηση επιχειρήσεων και χρηματοπιστωτικών οργανισμών για **χρηματοδότηση βιώσιμων επενδύσεων** με σκοπό να μηδενιστούν οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Το σύνολο των κεφαλαίων παγκοσμίως που έχει δεσμευτεί για μηδενισμό των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, ξεπερνάει πλέον τα 130 τρισεκατομμύρια δολάρια, από μόλις 5 τρισεκατομμύρια δολάρια το 2019, όταν το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιταλία παρέλαβαν από κοινού την Προεδρία της COP26 από τη Χιλή και την Ισπανία [11]. Αυτή η άνευ προηγουμένου κινητοποίηση είναι ιστορικής σημασίας. Η μεγάλη πρόκληση όμως που υπάρχει είναι η μετατροπή αυτών των δεσμεύσεων μηδενισμού, σε συγκεκριμένα **επενδυτικά σχέδια** με σαφείς στόχους και ορόσημα. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει η ανακοίνωση του Ιδρύματος Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (IFRS Foundation) στην COP26, αναφορικά με τη δημιουργία ενός **Διεθνούς Συμβουλίου Προτύπων Αειφορίας (ISSB)**. Η πρόθεση είναι να δημιουργηθεί μια πλήρης βάση προτύπων πληροφόρησης που θα καλύπτουν τις ολοένα αυξανόμενες απαιτήσεις των διεθνών επενδυτών για υψηλής ποιότητας πληροφόρηση για θέματα που αφορούν το κλίμα, αλλά και ζητήματα **Περιβαλλοντος, Κοινωνικής Ευθύνης και Διακυβέρνησης (ESG)**, που θα χαρακτηρίζεται από διαφάνεια, αξιοπιστία και συγκρισιμότητα.

Είναι όμως σημαντικό να ξεκαθαρίσουμε ότι οι τρέχουσες εθνικές δεσμεύσεις για την απαλλαγή από τις εκπομπές (Εθνικά Καθορισμένες Συνεισφορές, ή NDCs), που έγιναν στο πλαίσιο της

Συμφωνίας του Παρισιού, δεν επαρκούν για να διατηρήσουν τη μέση άνοδο της θερμοκρασίας του πλανήτη σε λιγότερο από +1,5°C. Για την επίτευξη αυτού του στόχου θα χρειαστούν επιπλέον μειώσεις 17-20 Gt CO₂ και μείωση 40% στις εκπομπές μεθανίου. Η έκθεση της Επιτροπής Ενεργειακής Μετάβασης (ETC) περιγράφει τεχνολογικά εφικτές ενέργειες που θα μπορούσαν να κλείσουν αυτό το χάσμα ώστε οι χώρες να μπορέσουν να μπουκώσουν στην τροχιά του +1,5°C [8]. Επίσης, σύμφωνα με την τελευταία ανάλυση του **Διεθνούς Οργανισμού Ενέργειας (IEA)** [12], το 70% των μειώσεων των εκπομπών που απαιτούνται έως το 2030 για να διατηρηθεί ο στόχος του +1,5° C μένει εκτός των τρεχουσών δεσμεύσεων των κυβερνήσεων. Παρόμοια εικόνα παρατηρείται και στον ιδιωτικό τομέα, όπου περισσότερες από 2 στις 3 εταιρείες να προτίθενται να ευθυγραμμιστούν με το μηδενισμό του ισοζυγίου άνθρακα από το 2030, αναβάλλοντας ουσιαστικά την προσπάθεια κατά μια δεκαετία, με αποτέλεσμα να αυξάνεται και το κόστος μείωσης [13].

Ένα άλλο θέμα που τέθηκε στο επίκεντρο των διαπραγματεύσεων είναι αυτό των **αγορών άνθρακα**, που αποτυπώνεται στο άρθρο 6 της Συμφωνίας του Παρισιού (COP21, 2015) [14]. Οι διαφωνίες σε αυτό το ζήτημα, περιστρέφονται κατά κύριο λόγο γύρω από δύο διαστάσεις: Πρώτον, θέσπιση κανόνων τόσο για τις κυβερνήσεις όσο και για τους φορείς του ιδιωτικού τομέα και δεύτερον, εάν και πώς θα αξιοποιηθούν τυχόν έσοδα για τη στήριξη των αναπτυσσόμενων χωρών. Για το πρώτο, η διασφάλιση της ακεραιότητας της αγοράς είναι απαραίτητη, το οποίο σημαίνει ότι πρέπει να θεσπιστούν συγκεκριμένοι κανόνες για το συμψηφισμό ρύπων (offsetting) ώστε να αποφεύγονται φαινόμενα greenwashing. Για το δεύτερο, δηλαδή το θέμα της αναδιανομής των εσόδων, παραμένουν διαφωνίες σχετικά με το κάποια από τα χρήματα που συγκεντρώθηκαν από τις αγοραπωλησίες άνθρακα θα πρέπει να κατευθυνθούν προς τις αναπτυσσόμενες χώρες για τη στήριξη των προσπαθειών τους για το κλίμα. Οι διαφωνίες αυτές ενισχύονται από το γεγονός ότι δεν έχει εκπληρωθεί η υπόσχεση παροχής στις τελευταίες χρηματοδοτικής στήριξης 100 δισεκατομμυρίων δολαρίων ετησίως έως το 2020.

Ένα σχετικό ζήτημα που απασχόλησε την COP26 είναι «**Απώλειες και ζημιές (Loss and Damage)**» που αφορά κυρίως τα **Μικρά Νησιωτικά Αναπτυσσόμενα Κράτη (SIDS)** τα οποία αδυνατούν να ανταπεξέλθουν στην αποκατάσταση των ζημιών από ακραία καιρικά φαινόμενα ή να προσαρμοστούν για να αποτρέψουν περαιτέρω καταστροφές, χωρίς εξωτερική οικονομική βοήθεια. Σε ένα προσχέδιο συμφωνίας για την COP26 που δόθηκε στη δημοσιότητα την περασμένη Παρασκευή, συμπεριλαμβάνεται για πρώτη φορά ένας τρόπος αντιμετώπισης του ζητήματος μέσω της δημιουργίας ειδικού Οργανισμού για αυτό το σκοπό. Ωστόσο, το προσχέδιο δεν προβλέπει τη δημιουργία ενός σχετικού ταμείου [16].

Πολύ σημαντικό είναι επίσης το γεγονός ότι οι εκπρόσωποι τόνισαν την αναγκαιότητα να ενταχθεί η «**κλιματική εκπαίδευση**» ως μέρος των προγραμμάτων σπουδών. Κατά τη συνάντηση των Υπουργών Παιδείας με τη Νεολαία, 23 χώρες υπέβαλαν εθνικές δεσμεύσεις για εκπαίδευση για το κλίμα, συμπεριλαμβανομένων των σχολείων μηδενικού ισοζυγίου εκπομπών και η τοποθέτηση του κλίματος στην καρδιά των εθνικών τους προγραμμάτων σπουδών [15].

Εικόνα 4 Στην COP26 παραβρέθηκε και η Γκρέτα Τούνμπεργκ

Τέλος, στην COP26 υπήρχε μέρα ειδικά αφιερωμένη στα ζητήματα των **Φύλων**, όπου υπογραμμίστηκαν οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στις γυναίκες και τα κορίτσια του κόσμου, καθώς είναι γεγονός ότι οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής είναι μεγαλύτερες για τις γυναίκες από ότι στους άντρες. Μάλιστα, σύμφωνα με τα Ηνωμένα Έθνη, η πλειοψηφία των ανθρώπων που εκτοπίζονται λόγω της κλιματικής αλλαγής είναι γυναίκες [17]. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι ΗΠΑ δεσμεύτηκαν να χρηματοδοτήσουν με 14 εκατομμύρια δολάρια (ή 12,1 εκατ. ευρώ) το Ταμείο Δράσης Ισότητας των Φύλων και να «επενδύσουν 3 εκατομμύρια δολάρια για τη στήριξη των αγροτισσών στην Ανατολική Αφρική ώστε να προσαρμοστούν στις κλιματικές επιπτώσεις». Αρκετές ακόμα χώρες, όπως η Βολιβία, ο Καναδάς, ο Ισημερινός, η Γερμανία και η Σουηδία, περιέγραψαν τα σχέδια τους για πιο ευαίσθητες ως προς το φύλο πολιτικές για το κλίμα [18].

Είχα τη χαρά και την τιμή να συμμετέχω ως ομιλήτρια στη συζήτηση που οργάνωσε η Ευρωπαϊκή Ένωση Οικονομολόγων Περιβάλλοντος και Πόρων ([EAERE](#)), η οποία επικεντρώθηκε σε τεχνολογικά, οικονομικά και πολιτικά μονοπάτια

μετάβασης προς την κλιματική ουδετερότητα. Στους ομιλητές περιλαμβάνοντας υψηλού επιπέδου εκπρόσωποι του Ακαδημαϊκού χώρου, Παγκόσμιων Φορέων Προτυποποίησης, Επιχειρήσεων και Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων. Στους συμμετέχοντες περιλαμβάνονταν οι: **Ian Bateman**, OBE, US-NAS, FBA, FRSA, FRSB, Διευθυντής του Land, Environment, Economics & Policy Institute (LEEP), Πανεπιστήμιο του Exeter Business School, UK; **Simone Borghesi**, Διευθυντής του Florence School of Regulation Climate, Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο (EUI) και Πανεπιστήμιο της Siena, Italy; **Peter Paul van de Wijs**, Επικεφαλής Εξωτερικών Υποθέσεων, Global Reporting Initiative (GRI); **Harold Pauwels**, Διευθυντής Προτύπων, Global Reporting Initiative (GRI); **Michael Bonte-Friedheim**, Ιδρυτικός Εταίρος & Διευθύνων Σύμβουλος του Ομίλου NextEnergyCapital; **Shane Swords**, Διευθύνων Σύμβουλος, Επικεφαλής Επενδυτικών Σχέσεων, NextEnergyCapital; **Markus H.-P. Müller**, Διευθύνων Σύμβουλος και Global Head of Chief Investment Office Private Bank της Deutsche Bank.

Η δική μου παρέμβαση αφορούσε το Θαλάσσιο Χωρικό και Δυναμικό Σχεδιασμό για μια αειφόρο Γαλάζια Ανάπτυξη, συμπεριλαμβανομένης της ναυτιλίας, της παράκτιας και υπεράκτιας παραγωγής ενέργειας και της προστασίας του θαλάσσιου οικοσυστήματος.

Μπορείτε να παρακολουθήσετε την συζήτηση στον ακόλουθο σύνδεσμο στο [YouTube](#)

Εικόνα 5 Eu Hybrid Side Event At Cop26 – Climate Neutrality And Biodiversity: Renewables Assets, Reporting Standards And Sustainable Finance

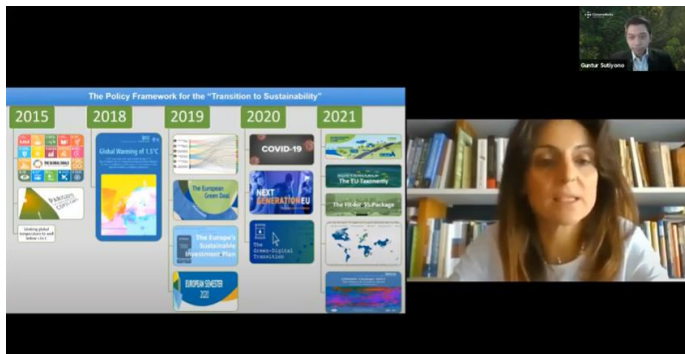
Εικόνα 6 Eu Hybrid Side Event At Cop26 – Climate Neutrality And Biodiversity: Renewables Assets, Reporting Standards And Sustainable Finance

Επίσης, μίλησα στην ενότητα **«[Economic Response Toward Covid-19 Resilience](#)»** του Zero Emissions Solutions Conference που οργάνωσε το **[UN Sustainable Development Solutions Network – Europe](#)** του οποίου είμαι συμπρόεδρος. Εκεί συζητήθηκαν οι τρόποι με τους οποίους μια πράσινη και ψηφιακή Ευρώπη μπορεί να ενισχύσει την

ανθεκτικότητα και την αποτελεσματικότητα των οικονομιών και των κοινωνιών, απέναντι σε μελλοντικές οικονομικές υφέσεις και περιβαλλοντικές προκλήσεις. Το UN SDSN αποτελεί το μεγαλύτερο παγκόσμιο δίκτυο (με περισσότερα από 1500 πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα ως μέλη) για την προώθηση των επιστημονικών και τεχνολογικών Λύσεων Βιώσιμης Ανάπτυξης, συμπεριλαμβανομένου του σχεδιασμού της εφαρμογής των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης (SDGs). Στους συμμετέχοντες περιλαμβάνονταν οι: **Guntur Sutiyono**, Lead του ClimateWorks Australia; **Berly Martawardaya**, Διευθύντρια Έρευνας, Ινστιτούτο Ανάπτυξης Οικονομικών και Χρηματοοικονομικών (INDEF); **Olga Mikheeva**, Research Fellow in Public Banking, UCL Institute for Innovation and Public Purpose (IIPP).

Μπορείτε να παρακολουθήσετε τη συζήτηση στο [YouTube](#)

Εικόνα 6 Prof. Koundouri - Zero Emissions Solutions Conference at Cop26- «Economic Response Toward Covid-19 Resilience»

Εικόνα 7 Prof. Phoebe Koundouri addressing Cop26

Συμμετέχω στο θεσμικό παρατηρητήριο των COPs από το 2000. Αυτή είναι η πρώτη φορά που επιστρέφω αισιόδοξη. Γιατί; Επειδή έχουμε φτάσει σε εκείνο το τεχνολογικό στάδιο στο οποίο οι κλιματικά ουδέτερες τεχνολογίες είναι πολύ φθηνότερες από τα ορυκτά καύσιμα, και αυτό κάνει τις επιχειρήσεις και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα να βλέπουν τον πλούτο των ευκαιριών σε επενδύσεις που είναι ουδέτερες για το κλίμα. Την ίδια στιγμή, δυστυχώς, οι επιπτώσεις των καταστροφών που σχετίζονται με το κλίμα γίνονται αισθητές στο ευρύ κοινό, γεγονός που ασκεί πίεση στους πολιτικούς. Συνδυαστικά λοιπόν, διακρίνω μια άνευ προηγουμένου επιχειρηματική-οικονομική-πολιτική δυναμική για τη μετάβαση σε έναν κλιματικά ουδέτερο και ανθεκτικό κόσμο. Το πλέγμα Επιστήμης – Τεχνολογίας – Κοινωνίας των Πολιτών (ειδικά η νεολαία) μπορεί και θα δώσει την απαιτούμενη επιτάχυνση για τη μετάβαση στον ανεπτυγμένο κόσμο! Η ανοικτή πληγή είναι η χρηματοδότηση της μετάβασης στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Μέχρι την COP28, 6-17 Νοεμβρίου 2023 στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, είναι απαραίτητο να έχουμε φτιάξει τα χρηματοδοτικά εργαλεία και τις γέφυρες τεχνολογικής μεταφοράς για την υποστήριξη της μετάβασης στον αναπτυσσόμενο και ραγδαία αυξανόμενο πληθυσμό του Παγκόσμιου Νότου.

(*) Η Φοίβη Κουντούρη είναι Καθηγήτρια στη Σχολή Οικονομικών Επιστημών and Διευθύντρια στο [“Εργαστήριο Έρευνας στην Κοινωνικό-Οικονομική και Περιβαλλοντική Αειφορία” \(ReSEES\)](#) του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών; Διευθύντρια της [Μονάδας Αειφόρου Ανάπτυξης \(SDU\)](#) και του [EIT Climate-KIC Hub Ελλάδος](#), του [Ερευνητικού Κέντρου Τεχνολογίας της Πληροφορίας “ΑΘΗΝΑ”](#); Εκλεγμένη πρόεδρος της [Ευρωπαϊκής Ένωσης Οικονομολόγων Περιβάλλοντος και Πόρων \(EAERE\)](#); Εκλεγμένο μέλος της [Παγκόσμιας Ακαδημίας Τεχνών και Επιστημών \(WAAS\)](#); Συνδιευθύντρια του Δικτύου [Λύσεων Βιώσιμης Ανάπτυξης Ευρώπης \(UN SDSN Europe\)](#) και Ελλάδος ([UN SDSN Greece](#)). Επίσης είναι μέλος της εθνικής επιτροπής για τη Κλιματική Αλλαγή. Προσωπική ιστοσελίδα: phoebekoundouri.org

Μπορείτε να διαβάσετε την συνέντευξη στο K-report [εδώ](#).

Η καθηγ. Φοίβη Κουντούρη βρέθηκε καλεσμένη (19/11/21) στην εκπομπή **O3 (Ομικρον τρία)** της ΕΡΤ3 με την δημοσιογράφο **Αλεξία Τζιώνα** όπου συζήτησαν για τον απολογισμό και τα μηνύματα από την Παγκόσμια Διάσκεψη για το κλίμα (**COP26**) στη Γλασκώβη.

Μπορείτε να παρακολουθήσετε την εκπομπή [εδώ](#).